

slag indtil i Fjor, Indenrigsministerens eget Forslag indtil i Efteraaret, det Forslag, som vi staa paa, og som vi kæmpe videre for.

Berntsen: Det ærede Medlem siger, at dersom vi fastholde det tidligere her i Tinget vedtagne Forslag og sendte det til Landstinget, vilde vi om et Par Maaneder have det, som han ønsker, det oprindelige Forslag, gennemført. Men det have vi jo prøvet, det Lovforslag have vi sendt til Landstinget, og det har gennemgaaet alle Stadier indtil Fællesudvalg i Fjor. Fællesudvalget nedsatte et Underudvalg, og det viste sig, at Forslaget var uigennemførligt. Hvor kan det ærede Medlem saa profetere om, at naar vi gjorde det samme igen, vilde vi om 2 Maaneder have det Forslag, som det ærede Medlem ønsker sig? Det ærede Medlem siger, at saa kunne vi opløse Landstinget. Er det ærede Medlem nu saa sikker paa, at det vil være klogt at appellere til den privilegerede Valgret og dens Vælgere for at faa det, han vil have, gennemført? Det tror jeg ikke, men det, der foresvæver det ærede Medlem, er at faa Spektakel med Landstinget, at faa Forfatningskampen rejst igen. Men det ønsker jeg ikke, naar det har vist sig, at man ad fredelig Forhandlings Vej kan naa saa store Fremskridt som det, der her foreligger. Jeg tror, at baade Folketing og Landsting og Regeringen gøre vel i og handle klogt overfor Befolkningen, naar man vedtager et saa stort Fremskridt som dette i Stedet for at rejse en Forfatningskamp, om hvilken ingen ved, hvordan den vil ende.

Borgbjerg: Jeg har sagt, at hvis vi fik et Flertal ved Afstemningen, havde vi vel ogsaa en Regering, der fulgte dette Flertal, og saa havde vi vel ogsaa Magten til at skaffe et andet Flertal i Landstinget, ikke ved at appellere til den privilegerede Valgret, men ved at appellere til den almindelige Valgret, der kan vælge op imod Halvdelen af Landstinget, og med Benyttelse af den grundlovmæssige Ret til at sætte andre kongevalgte ind. Det er det Standpunkt, som Venstre har staaet paa i en Række af Aar. Hvis det ærede Medlem fra Assens har Ret i sine Betragtninger, er en Opløsning af Landstinget overhovedet umulig, saa er Demokratiet afskaaret fra at føre en eneste af sine Sager igennem i Overensstemmelse med sit Program. Men hvad det ærede Medlem nu sagde, er jo fuldstændig i Traad med, hvad

han sagde i 1894. Den Gang vendte han det baade mod det nuværende Flertal og os, nu vender han det kun mod os, men det rammer i Virkeligheden de Herrer. De høre med tilsyneladende Velvillie paa det ærede Medlem, men inderst inde tænke de: Gid han dog vilde holde sin Mund. Thi han minder alt for stærkt om, hvorledes Flertallet i denne Sal har forladt sit Standpunkt.

I 1894 hed det ogsaa fra det ærede Medlems og hans Partis Side til Reformpartiet, d. v. s. Hørup og Bergs Venner og Socialdemokraterne: I ville have en oprivende Forfatningskamp, I ville bevare Provisorierne. Ganske det samme, som det ærede Medlem nu siger til os: at vi ville bevare den privilegerede Valgret, sagde det ærede Medlem den Gang til det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen), at han vilde opretholde Provisoriet, han vilde stadig have Splid og Spektakel, Kævl og Forfatningskamp, han vilde ikke have Fred til det rolige Arbejde. Det ærede Medlem fra Løvel rystede disse Beskyldninger af sig, og han gik ud til Vælgerne og forelagde dem Stridsspørgsmaalene, og Vælgerne satte den 9. April 1895 det ærede Medlem fra Assens og hans Parti fra Styret og gav det ærede Medlem fra Løvel og hans Parti Flertallet. Det samme, som Vælgerne gjorde den Gang, vilde de atter gøre. Thi Vælgerne svigte aldrig dem, der staa paa den lige og almindelige Valgrets Grund, og som ere trofaste mod Vælgernes Sag, men ud fra deres egne Livsinteresser slippe de dem, der svigte den lige og almindelige Valgrets Sag.

Berntsen: Jeg tror, det ærede Medlem tager fejl, naar han mener, at Flertallet her ønsker, at jeg skulde tie stille. Maaske det er det ærede Medlem, der i sit stille Sind ønsker, at jeg skulde være den tavse Mand, men det finder jeg ingen Anledning til. Det ærede Medlem mente, at dersom dette Tings Flertal og Regeringen stode sammen om det Forslag, som det har vist sig, at vi ikke kunde gennemføre, havde vi Magtmidler til at tvinge det igennem i Landstinget. Magtmidlet skulde være en Opløsning, men det ærede Medlem ved slet ikke, om der kommer noget Flertal ved en saadan Opløsning. Jeg mener, at det vilde være uforsvarligt baade fra dette Tings og Regeringens Side at føre en saadan Kamp mod Landstinget, naar Flertallet der har vist sig saa medgørligt og imødekommende overfor den almindelige Valgrets Princip, som Tilfældet er.